

Overskriften for de to regeringsforslag er, at Danmark fortsat skal hjælpe mennesker, som kommer til os, fordi de er forfulgt i deres hjemland, og at hjælpen skal udformes således, at internationale konventioner overholdes, at diskrimination undgås, og at retssikkerheden respekteres.

Med fremsættelsen af L 155 er der taget initiativ til, at Danmark i hvert fald mig bekendt bliver det første land i Europa, som får en samlet og gennearbejdet politik, som skal medvirke til, at flygtninge og indvandrere kan blive ydende medlemmer af samfundet på lige fod med danskere. Det er et godt og et rigtigt skridt, som vil blive til gavn for det danske samfund og ikke mindst til gavn for de flygtninge og indvandrere, som har haft et stort ønske om at kunne være aktive samfundsborgere, men som har haft store vanskeligheder bl.a. ved at få arbejde.

Vi er i den heldige situation, at vi har fået en række høringssvar og reaktioner inden førstebehandlingen i dag, og jeg vil gerne citere fra indledningen af svaret fra Det Danske Center for Menneskerettigheder, hvor det hedder:

»Mens der ikke kan være tvivl om, at forslaget til integrationslov generelt set vil have positive virkninger på flygtninges og indvandreres samfundsmæssige integration og livsbetingelser, og at det derfor vil bidrage til en øget grad af ligebehandling for disse minoritetsgrupper, synes forslaget på den anden side at rejse visse principielle menneskeretlige problemer. Nogle af de midler, der foreslås taget i anvendelse for at opnå det overordnede mål, må umiddelbart forekomme vanskeligt forenelige med Danmarks internationale forpligtelser. Dette kan ganske vist tænkes opvejet af, at de pågældende foranstaltninger vil tilgodese det overordnede positive formål at forbedre disse persongruppers retsstilling.«

Jeg skal ikke ved det citat prøve at skjule, at både Menneskerettighedscentret og ikke mindre Dansk Flygtningehjælp har peget på en række punkter i regeringsforslagene, hvor de mener, at der kan være problemer af forskellig art. Men jeg finder det alligevel værd at hæfte sig ved udgangspunktet: at der ikke er tvivl om, at integrationsloven vil have positive virkninger for de pågældendes integration og livsbetingelser.

Det er netop det, som er intentionen bag regeringsforslaget, at udlændinge, som får ret til at opholde sig i Danmark, gives muligheder

for at blive aktive medlemmer af samfundet på lige fod med danskerne. Og den grundholdning er det efter vores opfattelse vigtigt at fastholde, og vi mener også, at regeringens forslag er udformet sådan, at målet vil kunne nås.

Jeg vil gerne generelt sige om høringssvarene, at de indvendinger og de spørgsmål, der rejser, tager vi alvorligt. Vi tror, at en del af dem beror på misforståelser, som kan afklares. Andre kan løses gennem nærmere præciseringer. Men de vil alle blive taget med i det udvalgsarbejde, som nu går i gang.

Jeg vil godt allerede nu kommentere den indvending, der er rejst fra flere sider, gående på, at gruppen af nytilkomne udlændinge på visse punkter får begrænsede rettigheder i forhold til danskerne. Det er jo korrekt, når det gælder bl.a. pligten til at blive boende i den anviste kommune og den foreslåede integrationsydelse.

Men man skal ikke i denne sammenhæng glemme, at der også er forskelsbehandling med positivt fortegn, og her tænker jeg bl.a. på kommunens pligt til at skaffe de pågældende en passende bolig, og at bopælspligten, som jo i øvrigt ikke er absolut, hænger sammen med det at sikre de nye udlændinges ret til et treårigt sammenhængende integrationsstilbud med både sprogundervisning, arbejdsmarkedsopklæring og -tilknytning.

Blandt de problemer, der har været i den hidtidige integrationsindsats, vil jeg pege på et par stykker. En række kommuner har haft en relativ stor koncentration af flygtninge og indvandrere, hvilket har vanskeliggjort deres kontakt til det danske samfund og især har gjort det vanskeligt for dem at få arbejde, hvad vi jo også kan læse ud af vores arbejdsløshedsstatistikker. Dertil kommer, at integrationstilbudet hidtil kun har været rettet mod flygtninge, og at det har haft sprogundervisning som sit hovedindhold, og dertil har programmet kun været af ca. 20 timers ugentlig varighed.

Både af hensyn til sprogindlæringen og til integrationen er det vigtigt, at indsatsen tilrettelægges som et heldagsforløb med en tæt kombination af sprogundervisning og arbejdsmarkedsrelaterede tiltag. At skulle anvende dansk i en dagligdagssituation på en arbejdsplads er et meget væsentligt led i sprogindlæringen. Skal ikke mindst arbejdsmarkedstilknytningen lykkes, er det en vigtig forudsætning, at der sker en bedre geografisk fordeling af de nytilkomne udlændinge.